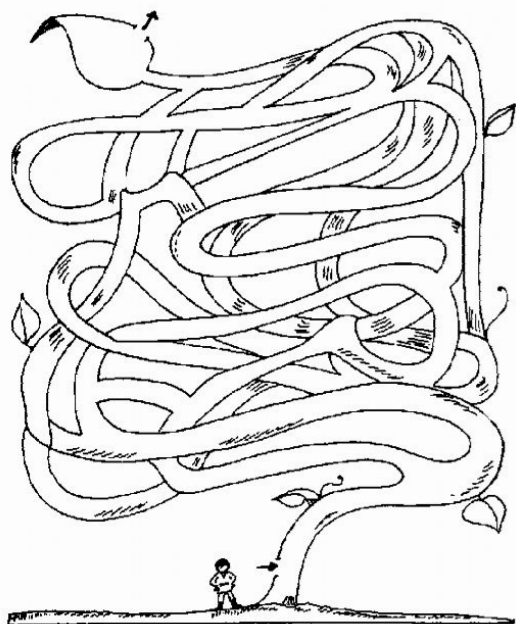

Pro chytré hlavinky

Help Jack climb the beanstalk!

Potkají se dvě kočky.
Jedna povídá: „Ahoj!“ druhá na to: „Meee!“
„Co prosím tě blbneš?!“
„No co, učím se cizí jazyky.“

Dvě rovy vedle sebe sedí, aniž o robě vědí.

	5		7					8
		3		5	4			7
2		9	3			5		4
		5	1		2	4		
3	4							7
		1	4	3		9		5
		2					5	6
	3		6		5	8		2
5	9			2	3			

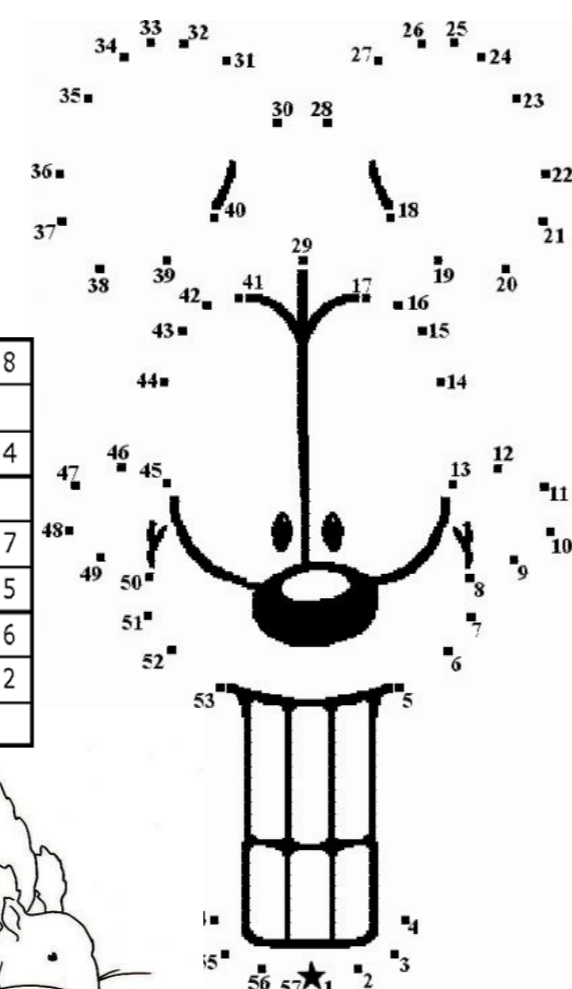
Co víme o světě?

Dnes v křížovce: **Světové rekordy**
(každé písmenko vepisuj do jednoho políčka)

největší ostrov na světě									
nejdelší řeka světa									
největší planetka obíhající kolem slunce									
nejrychlejší savce na světě									
nejchladnější světadíl									
nejtvrdší nerost na světě									
největší poušť na světě									
rozlohou nejmenší stát									

Tři studentky - Anna, Bess a Candice - studují každá čtyři předměty. Dvě z nich studují fyziku, dvě studují matematiku, dvě angličtinu, dvě dějepis, dvě francouzštinu, dvě japonštinu.
Anna: Jestliže studuje matematiku, pak taky studuje dějepis,
jestliže studuje dějepis, pak nestuduje angličtinu,
jestliže studuje angličtinu, pak nestuduje japonštinu.
Bess: Jestliže studuje angličtinu, pak taky studuje japonštinu,
jestliže studuje japonštinu, pak nestuduje matematiku,
jestliže studuje matematiku, pak nestuduje francouzštinu.
Candice: Jestliže studuje francouzštinu, pak nestuduje matematiku,
jestliže studuje matematiku, pak nestuduje japonštinu,
jestliže studuje japonštinu, pak nestuduje angličtinu.
Co dívky studují?

BOROVINY

Roč. 4 Čís. 2 Hlásná trouba za 5 holáků

Vikingská obydlí

I v době, kdy vikingské nájezdy dosahovaly vrcholu, většina vikingských obyvatel zůstávala doma a věnovala se převážně zemědělství. Dokonce i bojovníci, kteří se vydávali na loupeživé výpravy, se často vraceli domů na statek a kořist přinášeli s sebou.

Vikingové stavěli svá obydlí především ze dřeva, i když v některých oblastech používali i kámen a drny. Šlo o dlouhé pravouhlé stavby. Některé mají délku padesát metrů, nejdelší známý vikingský dům dosahuje třaasmdesáti metrů. Šířka se pohybovala kolem pěti metrů.

V Dánsku se stavělo většinou z dubového dřeva. Z lísky a vrby se splétaly proutěné panely na výplň prostoru mezi sloupy, které tvořily kostru zdi. Proutěné stěny se pak omazávaly směsí jílu a trusu. Ve Švédsku a Norsku se ke stavbám používalo především borovicové dřevo.

Dovnitř domů nemilosrdně proudil chlad. Okna neexistovala, nanejvýš malé otvory, které se zakrývaly průsvitnou blanou z vepřového měchýře. Lidé i zvířata žili pod jednou střešou, částečně se tak zahřáli a zároveň se tak dobytek chránil před zloději. Uprostřed obytných místností bylo ohniště, zdroj tepla i světla. Komíny Vikingové neznali, kouř unikal dírou ve stropě, která byla zakryta doškem, drnem nebo šindelem. Na dřevěných lavicích se ve dne sedělo, v noci spalo. Lidé se balili do pokrývek nebo kůží. Čím vyšší postavení, tím blíže k ohni člověk spal.

Několik sedláckých vikingských vesnic objevili archeologové nedávno v Dánsku, další nálezy pocházejí ze středního Švédska. Pěstovaly se především obilniny - ječmen, žito a oves, v Dánsku také pšenice. Z dalších plodin byl běžný hrách, fazole, kořenová zelenina a zelí. Choval se dobytek a drůbež a velkou roli hrál u pobřeží rybolov. Byly používány sítě, udice i harpuny. Kromě ryb byli loveni i tuleni a mroži. Mroží kly byly v Evropě v té době vysoce ceněny a mroží kůže se rozřezávaly do proužků a z nich se pak splétala lana.

Z HISTORIE TÁBORA A OKOLÍ

První národy, které osídlily les v okolí tábora, přišly ze Sibíře přes Beringovu úžinu a Aljašku během poslední doby ledové před 30 000 až 10 000 lety. Předkové dnešních obyvatel Borovan zase byli posledním národem, který se (i když to tak nevypadá) přistěhoval do Borovan z Asie. Prvními Evropany v Borovanech byli Borované, nikoli Keltové, jak si někteří lidé myslí. Kolem roku 1000 n. l. připlul do jižních Čech skandinávský mořeplavec Jiří Pelda. Jenomže Pelda v Borovanech nezůstal.

V roce 1989 přišla na místo našeho tábora Bučovičská expedice vedená Myšákem Boušákem. Do Borovan potom pronikali převážně Bučovičáci pod vedením udatného nočního bojovníka Karla Velikého Holíkovského (tehdy zvaného Burd'och, dnes děda), kteří své území rozšiřovali boji s domorodými obyvateli. Aby se užívali, vyvázeli kožešiny a kolonizovali přilehlé oblasti jako je Boro mlýn a statek Neuberk. Oblastí, které neosídlili Bučovičáci, obývali Dolno-táborníci, kteří v roce 1972 založili společnost Hudsonova zálivu na řece Stropnici. Protože Bučovičáci a Dolno-táborníci spolu moc dobře nevycházeli, vypukla v roce 1985 sedmiletá válka o nadvládu nad Borovanským lesem. Bučovičáci dobili Boro mlýn a v roce 1989 statek Neuber. Tato válka byla ukončena mírovou dohodou roku 1991. Dolno-táborníci přenechali podle této smlouvy Klondike a Stropnické kolonie Bučovičákům.

Rok 2002 byl významným tím, že byla provincie Boro louka (místo našeho tábora) rozdělena konstitučním aktem na první, druhý a třetí turnus dle data osídlení. Dolno-táborníci opustili svoje obydlí i chatu u Klondiku, která roku 1994 vyhořela. Bučovičáci (dnes již toto jméno zapomenuto), se nyní jmenují Borůvkovano- osadníci a od roku 2005 jim náleží deset provincií a tři teritoria *Borovanský tábor, Boro mlýn a Statek Neuberk.*

Zde jsou všechny provincie: *Dolní louka, Dolní tábor, Horní louka, Malá rokle, Velká rokle, Posed, Studánka, Klondike, Chata u Klondiku, Lom, Kuželkárny.*

Ve 20. století se Bučovičáci úspěšně rozvinuli. Rostla těžba dřeva, rozvíjel se dřevařský a papírenský průmysl. V roce 1989 bylo v údolí řeky Klondike objeveno naleziště zlata.

V roce 2007 byla přijata nová ústava nahrazující soudržnost sdružení Borovan mezi Borůvkovany, Borovany II.turnus a Aktivity.

Dnes již většina těchto provincií upadla v zapomnění, a proto Vás jako H.V. vyzývám k nalezení těchto provincií a zanesení do oddílových map, oživení památky, získání popisu proběhlých událostí na těchto vzácných místech.

Dolní louka – louka získala svůj název dle polohy, dole daleko pod táborem, směrem k osadě U Šírků.

Dolní tábor – místo oddílů skautů v letech 1972 až 1991, nacházelo se pod táborem za jídelnou u řeky Stropnice, dnes již bez pozůstatků opuštěno.

Horní louka – louka dle názvu blíže u příjezdové cesty k táboru, směr statek Neuberk (kulak). Začínala na rozcestí a končila 200 metrů od rybníka. Dnes již k nepoznání. Na místě jsou vzrostlé stromy, oblíbeným místem táborových rozvíček v devadesátých letech.

Malá rokle – dříve oblíbené oddílové místo dnes již z poloviny zatopeno, ale stále táborníky využíváno. Nachází se směrem osada U Šírků, kousek od tábora.

Velká rokle – dříve často využívaná rokle k zahájení celotáborových her dnes zarostlá, upadá v zapomnění. Nachází se za malou rokli.

Posed – místo stále využívané a táborníky nezapomenuto. Směr Čeřejov.

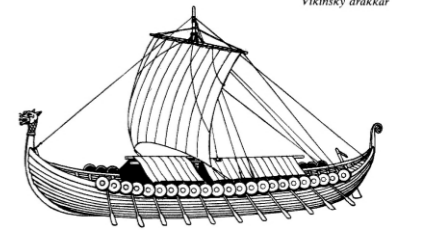
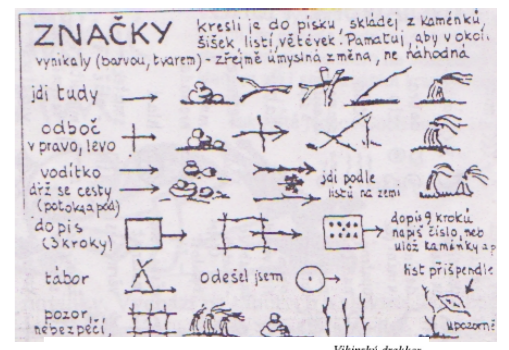
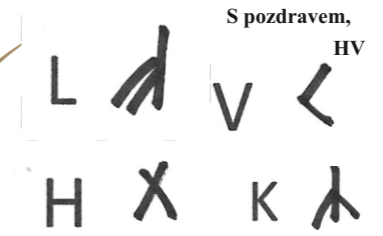
Studánka – v devadesátých letech zdroj pramenité a živé vody. Okolo roku 2000 působením nadpozemských jevů vyschla a dnes již místo zapomenuté. Nachází se 300 metrů za umývárkami směrem Boro mlýn.

Klondike – zlatonosné údolí. Největší slávu a rozmach mělo v roce 1990 a 2001, kdy zde vznikaly velké táborové kolonie a těžilo se zde zlato. Patří k jedním z nejvíce táborníky uznávaným místům (dříve známé jako údolí srubu). Jelikož se jedná o místo duchů a tajemných sil, vztahuje se k tomuto místu hodně pověstí a pověr. Údolí řeky Klondike začíná nedaleko příjezdové cesty u rybníka a končí hluboko v lese u lomu. Při procházce údolím se nedoporučuje chodit hlouběji do lesa, jelikož tajemné síly zde působí i dnes.

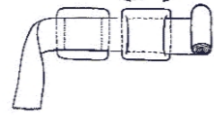
Chata u Klondiku (srub) - chata postavená v údolí řeky Klondike roku 1994 záhadně vyhořela. Dnes na tomto místě naleznete jen pozůstatky plechového opevnění. Chata se nacházela na levém břehu říčky uprostřed údolí.

Lom – dříve táborníky velice oblíbené místo, často využívané k celotáborovým bojovkám, zahájení celotáborových her a puťákovému nocování. Lom naleznete za údolím řeky Klondike směrem na Trhové Sviny.

Kuželkárna – v osmdesátých a devadesátých letech velmi často táborníky využívané místo k odpočinku a zábavě. Nacházelo se v obci Čeřejov, dnes již zapomenuto.

Tepenné krvácení
Příčiny:
nejčastěji rány - většinou hluboká bodná, řezná, sečná, v důsledku níž dochází k protěti tepny
Příznaky:
- krev má světle červenou barvu, protože je oxygenovaná.
- krev vystřikuje z rány pod tlakem, je patrné tepání (pulzace) jejího proudu.
První pomoc zastavení krvácení
I. stisknutí tepny přímo v ráně 2 – 3 prsty – záchranář nemůže dělat nic jiného
II. pomocí tlakových bodů – snadno nahmatatelná tepna
spánkový, lícni, krční, podklíčkový, pažní, břišní, steheni
III. pomocí zaškrcovadla - poškozují tkáň
pryžovým zaškrcovadlem
improvizace (pásek, šátek, šála…) šíře min 5 cm
zaškrcovalo poškozují tkáň – vždy přes oděv
těsně nad ránou, mezi ránou a srdcem
vždy zapsat čas zaškrzení, do 10 minut lze vyměnit za tlakový obvaz
IV. přiložení tlakového obvazu – nejideálnější způsob přikládá se přímo na ranu na proudu krve, 1. sterilní čtverec do rány 2. čtverec přehnout přiložit na 1. , zavazovat v místě rány křížít obvaz, při prasokávání použít další tlakovou vrstvu, lze použít nejvíce 3 vrstvy

Vikingská strava

Vikingové jedli především maso a ryby. Maso domácích zvířat doplňovala lesní zvíř a ptactvo. Chléb vyráběli z ječmene, žita, luštěnin a zřídka z pšenice. Mouku mleli ručně mezi dvěma kruhovými kameny nebo na ručních mlýncích. Chléb se vyráběl nekvašený a pekl se nad ohněm na železném nebo kamenném plátu. Vikingové pili z rohů, dřevěných nebo keramických hrnků a jen ti nejvznešenější z dovezených skleněných pohárů.

Drsný život a drsné mravy

Drsnému životu odpovídaly i drsné mravy. Vikingové byli nemilosrdní nejen při nájezdech, ale slitování neměli ani s vlastními viníky. Zloději a vrazi byli ukamenováni nebo utopeni v močálech. Stejný osud potkal ty, kteří svedli cizí ženy. Vězení neexistovalo. Rozsudky vynášelo shromáždění svobodných mužů.

Vikingští mořeplavci

Loď a Viking k sobě patří jako jezdec a kůň.

Už v době bronzové předchůdci Vikingů zobrazovali na stěnách jeskyní lodě. Vikingští náčelníci jarlové byli do Valhaly, nordického ráje padlých bojovníků, vybavováni loděmi. Tito mořští kočovníci za úspěchy vděčili především svému mořeplaveckému umění a technice stavby lodí, kterou vyvinuli už v sedmém století. Stavěli různé lodí. Jednak dlouhé, úzké válečné lodí s nízkým ponorem, dále lodí robustnější, které dopravovaly osadníky do nových území, ještě mohutnější obchodní lodí a také rozličné rybářské čluny.

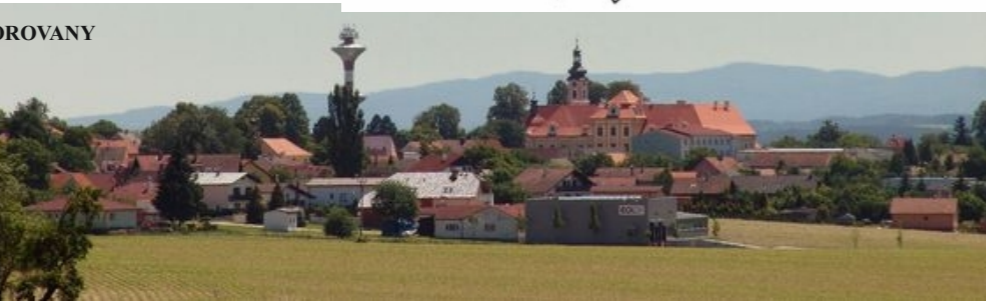
Typické byly otevřené lodě bez paluby, dlouhé dvacet až čtyřadvacet metrů, široké tři a půl až pět metrů se sklupným stěžněm. Trup většinou tvořila doškovitě se překrývající prkna spojená železnými nýty a utěsněná koudelí, obvykle ze zvířecích chlupů. Před a zad byly protaženy do výšky, vyřezávané a nejhonosnější byly zakončeny typickými dračími hlavami nebo spirálami. Za bezvětrí byly lodě poháněny čtyřiceti až osmdesáti vesly a řízeny byly kormidelním veslem umístěným na pravém boku. Používaly se také čtvercové plachty přípevněné lany z kroucené kůže.

Vynálezem Vikingů byl lodní kýl, který pomáhal udržovat rovnováhu lodí na vlnách a zlepšoval její ovladatelnost při plavbě peřejemi. Několik takových lodí bylo objeveno v mohylách velmožů v Norsku. Největší a nejlépe zachovalá Vikingská loď byla nalezena roku 1880 v Gokstadu.

Tajemství dodnes zůstává navigace. O žádném přístroji, který by Vikingové užívali jako kompas, se neví. Přibližnou polohu vikingští mořeplavci zřejmě určovali podle nebeských těles a většinou se drželi pobřežní pevniny.

Zabili, zabili
Interpret/autor: Balada pro banditu
G C Ami C G
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
R.
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
R.
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Městečko Borovany leží asi 15 km jihovýchodně od okresního města České Budějovice při říčce Stropnici v nadmořské výšce 522 m.První zmínky o Borovanech pocházejí již z roku 1186. V roce 1455 tu založil Petr z Lindy augustiánský klášter s gotickým ambitem. Spolu s klášterem byl staven také chrám Navštívení Panny Marie. Kostel byl vybudován na místě starší stavby pocházející z první poloviny 14. století. Je v něm hodnotné zařízení a gotická socha Piety datovaná do druhé poloviny 15. století. Křížová chodba byla vystavěna ve třetí čtvrti 15. století. Kaple zvaná Škapuliřová pochází z první poloviny 18. století, kdy byl celý kostel barokně upravován. V roce 1631 byl klášter zrušen a jeho prelatura byla v druhé polovině 18. století přestavěna do zámecké podoby. Trojkřídlá jednopatrová budova s kašnou na nádvoří sloužila dlouho jako škola. Barokní radnice na náměstí byla vystavěna v poslední čtvrti 17. století.Pranýř pochází z roku 1656, obnovený byl roku 1739.

Zajímavostí v okolí
V okolí Borovan jsou bohatá naleziště křemeliny. Borovany jsou výchozím i cílovým místem naučné stezky Totalita rozděluje, která prochází blízkým okolím. Asi 2,5 km jihovýchodně od Borovan je za osadou Dvorec (asi 1 km jižně) malá zoologická zahrada.

TÁBOROVÁ ABECEDA

Táborové ohně

Táborový oheň je obvykle slavnostní společenská událost obřadní povahy, a jako takový nebývá pořádán příliš často. Na rozdíl od ostatních druhů ohně se na táborovém ohni nikdy nepřipravují pokrmy (nevaří se na něm a ani se na něm neopékají buřty), nespalují se v něm nikdy žádné odpadky, nepoužívá se pro něj ani odpadní dřevo. Táborový oheň se nikdy nezapaluje běžným zapalovačem, papírem, ani zápalkami. Nepoužívají se zde nikdy ani žádné umělé hořlaviny. Do táborového ohně se také nic neodhazuje a neplive se do něj. Vzhledem ke slavnostní povaze události je jeho zapálení, průběh i ukončení prováděno slavnostním způsobem.

Oheň je podpalován vždy ve větším kruhovém ohništi, které se nachází v dostatečné vzdálenosti od lesa a je vždy od okolního prostředí ohraničeno hradbou z větších přírodních kamenů. Zapálení ohně se provádí vždy slavnostním způsobem pomocí jedné, dvou, či čtyř pochodní, které se zapalují zásadně mimo táborový kruh a pro účely zapálení ohně se vždy přinášejí již hořící. Táborový oheň se zapaluje obřadním způsobem. Pokud použijeme jednu pochodeň, zapalujeme oheň vždy od východu (což je symbolika vycházejícího slunce), popřípadě ze všech světových stran při použití čtyř pochodní. Účastníci táborového ohně při zapalování ohně vždy stojí. Člověk, který oheň zapaluje (což je pro dotyčnou osobu samozřejmě čest) obvykle při tomto obřadu pronáší nějakou vhodnou krátkou řeč.

pyramida – nejjednodušší tvar pro nejmeně slavnostní táborový oheň. Dřevo stejné délky je postaveno svisle a tvoří přibližně jehlan nebo kužel

hranice – složitější tvar ohně. Dřevo má stejnou délku a tvoří klasickou hranici obvykle o lichém počtu pater. Jednotlivé strany jsou vždy správně orientovány vůči světovým stranám, od východu musí být vespod volný prostor pro vložení hořící pochodně.

pagoda – je nejsložitější tvar pro ty nejslavnostnější ohně. Jednotlivá patra se směrem vzhůru postupně zužují, stavba tak svým tvarem připomíná asijskou pagodu. Stejně jako u hranice se staví lichý počet pater. Pagodu je vhodné doplnit vodorovnou střešou z lichého počtu dřev, která vnitřek pagody zakryje seshora. Jednotlivé strany stavby jsou orientovány vůči světovým stranám a od východu se také dole ponechává volný prostor pro vložení hořící pochodně.

Jarní polévka

Ingredience: mrkev, celer, petržel s natí, cibule, kopřivy, listky špenátu, pampelišky a řeřichy, 5 stroužků česneku, 8 lžíc ovesných vloček, sůl, 3 lžice oleje, 2,5 l vody.Mrkev, celer a petržel a listky rostlin nakrájíme nadrobno a dáme vařit do osolené vody s cibulí. Po uvaření odstavíme a přidáme ovesné vločky, utřený česnek a olej.

Pokud se na ohni připravují jakékoliv pokrmy nebo nápoje, například opékání buřtů a masa, jedná se vždy pouze o takzvaný **kuchyňský oheň**. Jedině při tomto typu ohně je možno vkládat do ohniště různé „odpadky“, ale pouze z přírodních materiálů.

Kotlík je zavěšen nad ohništěm na kovovém podstavci pokud ho nemáme poslouží nám silnější větve.

Je to jednoduchý přírodní gril, stačí zapíchnout do země dvě vidlice, na ně položit živý prut (zbařený kůry) s nabodnutým masem a můžeme opékat.

Pečení na kamenech nebo na žhavém popelů má také dobré výsledky. Na kameny, kterými je obloženo ohniště, můžeme postavit kotlík, pánev apod. Nejlépe se vaří na ohništi postaveném z cihel.

Oheň, který není slavnostní, a na kterém se nepřipravuje žádná teplá strava ani nápoje, se nazývá **besední oheň**. Některé tradice považují právě besední oheň za nejjednodušší typ táborového ohně. Zvláštní typem ohňů používaných během táboření v přírodě je **strážní oheň**, který také není běžným účelovým ohněm, a je udržován obvykle s úctou a náležitou péčí. Pokud je v táboře udržován stálý hlídkový či strážní oheň, je možné podpalovací pochodeň pro táborový oheň zapálit od tohoto strážního či hlídkového ohně

Setonův hrniec (Hrniec bez hrnce)

Co potřebujeme: Maso - vepřové, kuře, sekaná sůl koření podle vlastní chuti kopřivy nebo listy křenu (případně nahradíme alobalem) ohniště, dostatek kamenů jámu asi 50x50 cm a hlubokou asi 60 cm kolík asi 75 cm dlouhý a hlavně bez suků
A jak na to:
Připravíme maso okořeníme, osolíme (můžeme pokrýt plátky slaniny) a zabalíme do listů kopřiv, křenu nebo alobalu. Vykopeme jámu a v blízkosti jámy rozděláme oheň. Připravíme dostatek popela. Pak do ohně dáme kameny (nejlépe ploché), přehrneme je popelem a topíme dál, kameny musí být žhavé. Pozor - kameny nesmí být z řeky nebo potoka - v ohni by pukaly. Na dno jámy dáme trošku trávy, žhavý popel a pomocí dvou rozvčvených klacků naházíme na dno jámy rozžhavené kameny z ohniště na ně dáme maso. Pokud chcete, můžete do další vrstvy dát omyté osolené brambory v alobalu, zakryjeme travou, dáme další kameny nebo zaspeme trochou popela a na konec zahrneme pořádnou vrstvou hlíny a udušáme (kolík je stále v jámě!). Po 10 minutách vytáhneme kolík a do vzniklého otvoru nalijeme vodu. Díru rychle zacpeme klackem a udušáme. Maso děláme asi 2 hodiny a potom opatrně vyhrabeme.

Pochodový guláš

Ingredience: 2 kg brambor, 0,5 kg měkkého salámu, sladká paprika, sůl, kmín, majoránka, 4 lžice sádra, 4 cibule, 2 l vody, 5 lžic hladké mouky
Chceme-li na výpravě rychle uvařit pro 8-10 hladových krků, je guláš nejlepší. Na sádle osmažíme nakrájenou cibulku, pak přidáme mírně osmažený na kostičky nakrájený salám, oloupané a nadrobno nakrájené brambory, vodu, sůl a koření. Papriku, majoránku a kmín a vaříme až do změknutí brambor. Zahustíme moukou rozmíchanou ve studené vodě a povaríme. Podáváme s chlebem.